

גִיד הַנְשָׁה

העלאתו למזבח.

ומצינו שנהלכו בזה תנאים.

דתניתא: נאמר בפרשת קרבן העולה "ויהקטר הכהן את הכל המזבחה". ודרשין מ"הכל" – לרבות את העצמות והגידין [המותרין, ולאו דוקא בגיד הנשה], והקרניים וחתלפיהם, שאף אותם יקטיר המזבחה. יכול אפילו פירוש מהבשר יהא מקטיר אותם בפני עצם? תלמוד לומר "יעשית עולותיך הבשר והדבש"! ואלו, שאינם בשור ואינם דם, לא יעלו על המזבח.

אי רך בשר ודם יעלו, יכול יהלויין, יפריד את הגידים ועצמות מן הבשר, ויעלה רק את הבשר לנבי מזבח? תלמוד לומר "ויהקטר הכהן את הכל המזבחה"! וכבר למדנו מכאן שגם הגידין והעצמות יהיו עלין.

הא כיצד? הרי הכתוב, לכארה, סותר את עצמו. כי במקומות אחד הוא אומר להעלות רק בשר ודם, ובמקומות אחר הוא אומר להעלות גם עצמות וגידים.

אלא, ודאי כך הוא ישוב הדברים: פסוק אחד מדבר לעניין עצמות וגידים כשם מהחוברים לבשר, שהם אכן יעלו עם הבשר. והפסוק השני מדבר בעצמות שפירשו ועתה הן בפני עצמן, שבזה הדין הוא שאפילו עלו והן עתה בראש המזבח – ירדו!

ומבארין: ומאן הוא התנא דשמעת ליה דאמר פירושו העצמות מן הבשר, הרי אפילו אם עלו בראש המזבח – ירדו? רב הייא!
ולא רבנן.

דתניתא: "ויהקטר הכהן את הכל" – לרבות העצמות והגידים והקרניים וחתלפיהם, ואפילו

יהה עדין במעי amo, ושוב לא פקע ממנו [ולמאן דאמר שגיד הנשה אינו נהוג בשליל חלין שני האיסורים בכת אחת].

אמר רבבי חייא בר יוסוף: הא דקחתי במתניתין שגיד הנשה נהוג במקדשין, לא שננו כן אלא בקדשים הנאכלין, וכגון חטאתי ואשם ושלמים. אבל קדשים שאינן נאכלין כגון עולה, אין איסור גיד הנשה נהוג בהן!

ורבי יוחנן אמר: אחד קדשים הנאכלין ואחד קדשים שאין הנאכלין – איסור גיד נהוג בהן!

אמר רב פפא: ולא פלייגי רבבי יוחנן ורבבי חייא בר יוסוף. אלא, בגין, מה שאמר רבבי יוחנן שנוהג בהן איסור גיד, היינו להקלתו את האוכל גיד הנשה של עולה. ואילו בגין מה שאמר רבבי חייא בר יוסוף שאין נהוג בהן איסור גיד, היינו לחעלתו. שמותר להעלות את העולה על גבי המזבח ביחד עם גיד הנשה שבתוכה משום שהאיסור אינו אלא באכילה ולא בהקרבה.

אייבא דאמריו: אמר רב פפא: ולא פלייגי!

באגן, מאן דאמר אין נהוג בעולה, היינו להחלוץ, שלא צריך להחלץ את הגיד מהירך לפניו שמעלים את העולה על המזבח, אלא מקריבו ביחד עם הגיד.

באגן, מאן דאמר נהוג בעולה, היינו להעלות בפני עצמו. שם נפרד הגיד מהירך אסור להעלותו למזבח בפני עצמו.

רב נחמן בר יצחק אמר: פלייגי! וביחס להעלתו בפני עצמו, האם מותר להעלות את הגיד למזבח כשהוא עדין מחובר לירך העולה, או שחייב להוציאו מהירך קודם